

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 373/2010-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. októbra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. P. M., CSc., B., vo veci namietaného porušenia čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 2 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd rozhodnutiami Daňového úradu Bratislava III č. 602/231/97283/2005/HV a č. 602/231/97290/2005/HV z 10. novembra 2005 a Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/222/13872-91409/2005/992205-r a č. I/222/14220-93489/2005/992206-r z 2. januára 2006, namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv podľa čl. 11 a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd, ako aj namietaného porušenia práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžf 52/2008 z 30. septembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. P. M., CSc., **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. augusta 2010 doručená sťažnosť JUDr. P. M., CSc. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 2 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) rozhodnutiami Daňového úradu Bratislava III č. 602/231/97283/2005/HV a č. 602/231/97290/2005/HV z 10. novembra 2005 a Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/222/13872-91409/2005/992205-r a č. I/222/14220-93489/2005/992206-r z 2. januára 2006, porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ústavy, základných práv podľa čl. 11 a čl. 36 listiny, ako aj porušenie práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 Sžf 52/2008 z 30. septembra 2009.

2. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie ním označených článkov ústavy a listiny rozhodnutiami menovaných správnych (daňových) orgánov a tiež namieta porušenie označených základných práv zaručených ústavou a listinou, ako aj práva zaručeného dodatkovým protokolom rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 5 Sžf 52/2008 z 30. septembra 2009.

3. Pretože sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti podľa § 20 ods. 2 a § 50 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), výzvou zo 14. septembra 2010 ho ústavný súd vyzval na predloženie splnomocnenia pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, kópií rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 S 36/2006 zo 4. marca 2008 a rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 5 Sžf 52/2008 z 30. septembra 2009 a sp. zn. 1 Sdo/178/2009 zo 16. júna 2010 v lehote 10 dní od

doručenia tejto výzvy a zároveň ho upozornil, že ak nepredloží splnomocnenie a požadované rozhodnutia všeobecných súdov v uvedenej lehote, ústavný súd môže jeho sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. Na túto výzvu sťažovateľ reagoval podaním z 30. septembra 2010 doručeným ústavnému súdu 5. októbra 2010, ku ktorému sťažovateľ pripojil fotokópiu preukazu Slovenskej advokátskej komory č. 5595 potvrdzujúceho, že je členom Slovenskej advokátskej komory, B. Súčasne predložil fotokópie rozsudku krajského súdu č. k. 2 S 36/2006-33 2 S 96/2006 zo 4. marca 2008 a rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 5 Sžf 52/2008 z 30. septembra 2009, ktoré boli opatrené doložkou právoplatnosti, podľa ktorej tieto rozhodnutia nadobudli právoplatnosť 2. decembra 2009. Taktiež predložil uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Sdo/178/2009 zo 16. júna 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 3. augusta 2010.

5. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd „*svojím rozhodnutím – nálezom... vyslovil, že... Daňový úrad Bratislava III paaktmi (ničotnými aktmi) z 10. novembra 2005 č. 602/231/97283/2005/HV a č. 602/231/97290/2005/HV a Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutiami z 2. januára 2006 č. I/222/13872-91409/2005/992205-r a č. I/222/14220-93489/2005/992206-r porušili čl. 2 ods. 2 Ústavy... a čl. 2 ods. 2 Listiny...*

Najvyšší súd... rozsudkom z 30. septembra 2009 sp. zn. 5 Sžf 52/2008 porušil základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy... a čl. 36 Listiny... základného práva sťažovateľa vlastníť majetok podľa čl. 20 a čl. 46 Ústavy..., čl. 11 a čl. 36 Listiny... a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru... a preto kauzu vracia na ďalšie konanie...

priznal v súlade s čl. 127 ods. 3 Ústavy... sťažovateľovi finančné zadosťučinenie 1.000,- euro.“

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ aj napriek upozorneniu ústavného súdu, že v prípade nepredloženia splnomocnenia môže byť jeho sťažnosť odmietnutá, toto splnomocnenie v lehote stanovenej ústavným súdom nepredložil (zrejme dôvodiac tým, že on sám je ako advokát zapísaný v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory oprávnený vykonávať advokátsku prax, a preto v konaní pred ústavným súdom nemusí byť zastúpený iným advokátom).

9. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie,

a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili,

- b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

10. Z citovaných ustanovení zákona o ústavnom súde (ani z iných jeho ustanovení) nevyplýva, že by sťažovateľ, ktorý je sám advokátom, nemusel byť v konaní pred ústavným súdom zastúpený iným advokátom, teda že by nemal povinnosť pripojiť k návrhu na začatie konania splnomocnenie na svoje zastupovanie iným advokátom.

11. Uvedený názor (bod 10) je v súlade so stabilnou rozhodovacou praxou ústavného súdu, podľa ktorej „sa povinnosť právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom vzťahuje aj na advokátov“. (Uznesenie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 311/05 z 9. novembra 2005 publikované v Zbierke nálezov a uznesení ústavného súdu pod č. 107/2005) K podobným záverom dospel ústavný súd aj vo svojich ďalších rozhodnutiach – III. ÚS 37/02, III. ÚS 14/01, III. ÚS 102/01, I. ÚS 93/02, I. ÚS 125/03, II. ÚS 284/2010.

12. Vzhľadom na to, že ústavný súd upozornil sťažovateľa, že v prípade nepredloženia splnomocnenia môže byť jeho sťažnosť odmietnutá, a tiež vzhľadom na to, že sťažovateľ v lehote stanovenej ústavným súdom a ani do dňa jej predbežného prerokovania splnomocnenie pre advokáta na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom nepredložil, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri jej predbežnom prerokovaní odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

13. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde sa k rozhodnutiu pripája odlišné stanovisko sudcu Milana Ľalíka.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2010